

ETNOGRÁFUS A ZSÚRIBEN

Széll János tanár a gyulai Göndöcs Benedek Középiskola Szakiskola és Kollégiumai képviselőjében a 8. osztályosoknak hozott pályaválasztási anyagot.

A vele való beszélgetésből derült ki, hogy tanári munkája mellett milyen sokrétű tevékenységet végez. 2006. augusztus 20-án magas állami kitüntetésben részesült, megkapta a Wlassics Gyula díjat. E kitüntetés olyan közművelődési szakembereknek jár, akik az iskolán kívüli művelődésben elméleti

tevékenységükkel, új módszerek kidolgozásával, azok alkalmazásával és terjesztésével kiemelkedő eredménnyel szolgálták a korszerű művelődést és a művészi ízlés fejlesztését.

A Gyulai Alkotótábor és a Békés Megyei Népművészeti Egyesület tagja. A Népi Iparművészeti Tanács zsűribizottságának tagja, a fás szekció vezetője. Szakértőként a tananyagfejlesztés területén dolgozik a Nemzeti Szakképzési Intézetnél. Legutóbb megjelent könyve a „Faművészet”.

A felső tagozatosok idei vetélkedőjének anyagát az Ő segítségével állított

tuk össze. Az általa szerkesztett „Firkák” diákújságban így vallott a diákújságíróknak:

„Szeretek tanítani. Hiszem, hogy a fiataloknak kell elsősorban az a tárgy, mit tanítok, mivel ők viszik tovább a hagyományokat, és a hagyomány az egyetlen megtartó erő, amiben bízok. ... akkor tudjuk a munkánkat jól végezni, ha a környezetünkben jól érezzük magunkat. Az iskolának, az iskolai éveknél az is feladatuk, hogy a hovatartozás érzését kialakítsa és erősítse.”

Nagy Zoltánné

SZÍNHÁZBAN VOLTUNK

Egy április délelőtt átmentünk a mozi épületében lévő nagyerembe, ahol a „város hete” rendezvénysorozat keretében tartottak nekünk egy gyermek-előadást. Miután helyet foglaltunk egyszerre csak nagy óbégatással mellettünk termett az „őszeres”, aki a hátán egy hatalmas dobot cipelt. A színpadon ekkor még sötét volt, majd a mi segédletünkkel akkora fényt varázsolt,

hogy majdnem megvakult. A közönséggel behívatta „alamuszit” a segédjét, aki még a gitárját is fordítva fogta. A szereplők sorát kiegészítette még „Ákom Bákóm”, aki pedig egy báb volt. Majd közös daltanulás következett. A címe ez volt: „Egy hegy megy”. Aztán az „őszeres” elindult a sorok között, és sok gyereket felhívott a színpadra. Őket el is nevezte egy dal szereplőiről. A következő nóta egy káposztáról szólt. Ahogy annak a leve-

lei egymásra hajlanak, úgy a színpadon lévő tanulókat is ide-oda forgatta, majd ellenkezőleg is, így küldte őket viccesen a helyükre. Így aztán nagyon könnyen megragadt a fejünkben a dallam és a szöveg is.

Azt kívántuk, bárcsak ne lett volna még vége ennek a műsornak, de reménykedünk hátha lesz még folytatása.

2.b osztály

SZÜLŐFÖLDÜNK, BIHARORSZÁG

A hagyományok szerint ebben az évben is összevethették tudásukat a környező települések alsó és felső tagozatos diákjai a Város Hete rendezvénysorozat keretében. Mint Barabás Ferenc polgármester fogalmazott, az egyik legfontosabb esemény a Szülőföldem Biharország elnevezésű vetélkedő, hiszen a felkészülés során olyan ismeretekre tehetnek szert a gyerekek, amilyeneket máskor, tanórákon nem tehetnek meg.

Az öt fős csapatoknak első körben elméleti tudásukról kellett számot adniuk, ezt követően pedig az életkoruknak megfelelő, népi hagyományokkal kapcsolatos gyakorlati feladatokat kellett megoldaniuk – idén a kukorica volt a központi elem. A harmadik és negyedik osztályosok a gimnázium aulájában vetélkedtek, ahol a vendégként érkező Fehér Málva Hagyományörző Egyesület a tájegységre jellemző népdalokat mutatott be. Bizony a öt tagú zsűri nem volt könnyű

dolga, de, még ha nehezen is, megszületett a döntés.

A felső tagozatosok versenyén kilenc csapat mérkőzött az értékes ajándékokért. A résztvevők azonban nemcsak megszerzett tudásukról tehettek tanúbizonyosságot: az ártándi Tamota Néptáncgyűjtéstől táncleírásokat is elsajátíthattak. Mint azt Nagyné Kiss Emília, a hazai felkészítést segítő tanár néni elmondta, a négy lányból és egy fiúból álló csapat osztályfőnöki órán, önként jelentkezés alapján állt össze, a megtanulandó elméleti anyagot is ők osztották el egymás között. Emike néni azt is hozzátette: helyezést nem vár, csak azt, hogy a gyerekek használni tudják, amit megtanulnak, valamint fontosnak tartotta, hogy a váratlan dolgokra is fel legyenek készítelve. Elárulta, hogy a felkészüléshez igénybe vették Tarján Gábor Fölnevelő hagyomány című könyvét is, amely – mint az eredményhirdetésekor kiderült – igen hasznos volt, hiszen a keresztesi hetedikesek első helyen végeztek.

Nagyné Horváth Magdolna első alkalommal vett részt a vetélkedőm, és

mint mondta, nemes a cél, amiért minden évben megrendezik ezt a versenyt, hiszen lehetőséget teremt a fiataloknak, hogy valamelyest erősítsék a szülőföldjükhöz való kötődést. – Ha a közösség felvállalja a népi hagyományokat, akkor azok, még ha változnak is, megmaradnak. Európában is meg kell tudnunk maradni magyarnak és főként biharinak, ugyanis minden értékvesztés a mi lehetőségeinket is csökkenti – fogalmazott. Hasonlóképpen vélekedett Széll János is, aki azt mondta: szerencsés helyzet, hogy a település vezetősége is partner abban, hogy az ehhez hasonló rendezvények által idekösse az embereket, mert nagyon fontos az, hogy a gyerekeknek legyen mihez kötődniük. – Személyes élmények nélkül talajtalanok, múlt nélküli emberek lesznek. Meg kell őket tanítani arra, hogy megmutassák, képesek alkotni – mondta, majd hozzátette: jó volt látni a gyerekeket, hogy ki mertek állni egymás és a zsűri elé. Lelkileg nem lehetett könnyű, de ez lökést adhat számukra a továbbiakhoz.

Tóth Anikó